

Gråmanstorps kyrka • Gråmanstorp Church

Paradiset

När stenmästarna lagt sista stenen på plats i det stora bygget av domkyrkan i Lund vandrade några av dem hit och fortsatte sitt arbete. Tillsammans med cisterciensmunkar från Herrevads kloster byggde de kyrkan i Gråmanstorp som stod klar cirka 1160, helgad åt Jesu mor Maria. Gånggrifter och gravhögar runt omkring i landskapet vittnar om att människan alltid tyckt om att leva här.

Över portarna in till kyrkan finns stenreliefer som föreställer Livets träd. Den kristna traditionen berättar om trädet som står mitt i paradiset, det utlovade landet, och om människans djupa längtan att få återvända in i denna den skönaste av trädgårdar.

Gråmanstorp var en gång bygdens hjärta. När järnvägen kom drogs rälsen söder om byn och människorna flyttade efter. Klippan blev bygdens centrum och kyrkan i Gråmanstorp lämnades kvar här på höjden, i periferin.

Varje människa känner sig någon gång ensamast i världen. Som om livet levdes någon annanstans. Mariakyrkan i Gråmanstorp påminner oss om att hur ensamt det än känns så finns den osynliga trädgården där. Det är bara att öppna porten och vandra in.

Paradise

When the stonemasons had laid the last stone in place at the grand construction site of the cathedral in Lund some of them walked here to continue their work. Along with Cistercian brothers from Herrevad's monastery they built Gråmanstorp Church that was completed around 1160, and consecrated to Mary, Mother of Jesus. Megalithical tombs and burial mounds around the area show that people always have liked to live here.

Over the doors to the church there are stone reliefs representing the Tree of Life. Christian tradition tells about the tree in the middle of paradise, the promised land, and about every person's yearning to return to this most beautiful of gardens.

Gråmanstorp was once the heart of the area. When the railroad came the line was laid south of the village and people moved there instead. Klippan became the centre of the district and the church was left here on the hill, in the outskirts.

Now and then one feels like the loneliest person in the world. As if life was lived somewhere else. The church of Mary in Gråmanstorp reminds us that however lonely you may feel, the invisible garden is always there. All you have to do is to open the door and enter.

